

עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה
עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה עשרה
שעיר עדים אודה זטהה מלבד זטהה
הכפרים ועלת התמייד וכיוזה
ונסכיהם ובחוכמה עשה
יום לודש השבעה מקרא קרש יהיה לכם כל
מלאת עבדה לא תעשו וזאתם רואיה שבעה
יכים והקרבתם עליה אש הריז ניזז ליהו פרים
בנוי בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמיימים יהיו ומזהם סלה בכללה
בשנין שלשה עשרנים לפר האוזד לשולשה
עשר פרים עני עשרנים לאיל האוזד לשני האלים
יעשרון עשרון לככש האוזד לאربعה עשר
כשבים ושער עדים אוזד זטהה מלבד עלת
התמייד מנזהה ונסכה וביום השני
פרים בנוי בקר שנים עשר אילם שנים כבשים
בנוי שנה ארבעה עשר תמיימים ומזהה ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ועיר
יעזים אוזד זטהה מלבד עלת התמייד ומזהה
ונסכיהם וביום השלייש פרים עשתי
עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמיימים ומזהה ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט ועיר חטהה אוזד מלבד עלת
התמייד ומזהה ונסכה וביום
הרבייש פרים עשרה אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמיימים מנזהה ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ועיר
יעזים אוזד זטהה מלבד עלת התמייד מנזהה
ונסכה וביום החלייש פריב תעשה
איילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים
ומזהה ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ועיר זטהה אוזד מלבד עלת התמייד
ומזהה ונסכה וביום השישי פרים
עמניה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמיימים ומזהה ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט ועיר זטהה אוזד מלבד עלת

ה תמיד מנזחתה ונסכה
וביום השביעי
בריב שבעה אילם שׂוֹבֵב כבשיהם בני עזזה ארבעה
עשיר תמיים ומנזחתה נסכהם לפרשין לא אילם
ולכבשיהם במספרם כמשפטם ו夷יר חטא את איזה
מלבד עלת התמיד מנזחתה ונסכה
ביום
ה שמינית עשרה היה לבב כל מלאכת עבדה לא
ה עשו והקרבתם עליה עשיה ריזוף ניזוף להיות פר
איזה איל אחר כבשיהם בני שׂזה שבעה תמיים
מנזחתה ונסכהם לפרט לאיל ולכבשיהם במספרם
כמשפט ו夷יר חטא את איזה מלבד עלת התמיד
ימנזחתה ונסכה אלה העשו להיות במועדיכם
לבד מנדרכיכם ונדרתיכם לעלותיכם ולמנחותיכם
ולנסיכיכם ולשלומיכם ויאמר משה אל בני ישראל
כל אשר צוה יהוה אתה מעשה

וירבר משה אל ראשיו המכיות לבני ישראל אל אמר
זה הדבר אשר צוה יהוה איש כי ידר נדר ליהוה
או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יזק
דברו בככל היעא מפי יעשה ואשה כי תדר נדר
לייה ואסרה אסר בבית אביה בגעידה ושמי
אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשך
וזדריש לך אביה וקמו כל נדרה וכל אסר אשר
אסרה על נפשך יקום יאט האיה אביה אתה ביום
שכינו כל נדרה ואסירה אשר אסרה על נפשך
לא יקום יהוה יסלח לה כי גניא אביה אתה ואם
היו היה לאיש ונדרה עליה או מבטא שפתיה
אשר אסרה על נפשך ושמי איש ביום שמעו
וזדריש לך וקמו נדרה ואסרה אשר אסרה על
נפשך יקמו ואם ביום שמע איש גניא אותה והפר
את נדרה אשר עליה אתה מבטא שפתיה אשר